

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1C/211/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8215202263
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladislav Puškáš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2016:8215202263.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Sudca Okresného súdu Bardejov JUDr. Vladislav Puškáš v právnej veci žalobcu POHOTOVOSŤ, s.r.o., Pribinova ul. č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421 proti žalovanému Slovenská republika, zast. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, dňa 8.11.2016 takto

rozhodol:

Žalobu žalobcu **z a m i e t a**.
Žalovanej strane **p r i z n á v a** voči žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podanými žalobami na viaceré sudy sa voči žalovanej domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy tvrdiac, že v pozícii oprávneného v exekučnom konaní navrhol písomným podaním a to postupom podľa § 38 a násl. Zákona č. 233/1995 Z.z. (ďalej iba „Exekučný poriadok“), zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať pre svoju pohľadávku exekúciu.

2. Žalobca tak podal okrem iných návrh na vykonanie exekúcie pre vymoženie pohľadávky vzniknutej
a./ neplnením záväzku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom H. L., ktorému návrhu súdny exekútor pridelil vo svojej evidencii číslo EX 1898/2010,
b./ neplnením záväzku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom E. M., ktorému návrhu súdny exekútor pridelil vo svojej evidencii číslo EX 4420/2009,
c./ neplnením záväzku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom J. R., ktorému návrhu súdny exekútor vo svojej evidencii pridelil číslo EX 6831/2009,
d./ neplnením záväzku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom E. Y., ktorému návrhu súdny exekútor pridelil číslo EX 4415/2009.

3. Súdny exekútor podal následne návrhy na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému súdu, ktorý v súlade s ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení platnom v čase doručenia návrhu na vykonanie exekúcie bol povinný rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu.

4. V rozpore s touto zákonnou povinnosťou Okresný súd Svidník ako exekučný súd vo veci povinného E. Y. o žiadosti súdneho exekútora rozhodol dňa 16.8.2010 (konanie pritom začalo dňa 25.6.2009) zamietnutím žiadosti, teda s omeškaním viac ako 417 dní, ten istý súd vo veci povinného J. R. o žiadosti súdneho exekútora rozhodol zamietnutím žiadosti 30.1.2011 (konanie pritom začalo dňa 4.8.2009), teda s omeškaním viac ako 544 dní, ten istý súd vo veci povinného E. M. o žiadosti súdneho exekútora rozhodol zamietnutím žiadosti dňa 10.9.2012 (konanie pritom začalo dňa 25.6.2009), teda s omeškaním

viac ako 1173 dní a ten istý súd, t. j. Okresný súd Svidník vo veci povinnej H. Ľ. o žiadosti súdneho exekútora rozhodol zamietnutím žiadosti dňa 22.5.2012 (konanie pritom začalo dňa 9.3.2010), teda s omeškáním viac ako 805 dní. K týmto omeškáním súdov došlo napriek tomu, že veci nimi prejednávané nevykazovali prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovali takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu. K rozhodnutiu súdy pristúpili až po opakovaných žiadostiach a sťažnostiach žalobcu (žiadosti zo dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010, 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011) adresovaných obom súdom.

5. Žalobca z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučných súdov uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetkovú škodu:

- v exekučných veciach proti povinným E. Y., J. R., E. M. a H. Ľ. vyčísľuje sumou zhodne po 125,- Eur, ktorá suma by žalobcu nezaťažila, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o udelení poverenia na vykonanie exekúcie by dodržal zákonom stanovenú dobu a ktorá pozostáva zo sumy 70,- Eur ako nákladov na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, sumy 40,- Eur ako nákladov na udržiavanie a správu informačného systému a sumy 15,- Eur ako nákladov na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde.

6. Výška hmotnej škody je stanovená na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov a to z dôvodu, že presnú škodu by bolo možné vyčísliť len s nepomernými ťažkosťami. Hmotná škoda pozostáva zo škody spočívajúcej v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca.

Vyčíslenie vychádza z účtovnej agendy, pričom z dôvodu ochrany osobných údajov, obchodného tajomstva a dôverných informácií, nie je možné korešpondenčne predložiť účtovné doklady, resp. pracovné a obchodné zmluvy.

7. Zároveň si žalobca uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

8. Nesprávny úradný postup exekučných súdov je dôsledkom ich nesústreďenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu.

9. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy žalobca vychádza, pre možnú analógiu, z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa za každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000,- Sk, t. j. cca 660,- Eur. Ohľadom primeranosti požadovanej výšky finančného zadosťučinenia žalobca poukazuje na doterajšie rozhodnutia ústavného súdu vo veci porušovania práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov súdmi v civilnom konaní, konkrétne: Nález Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 2003/06-25, ktorým bolo sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie 20.000,- Sk za zbytočné prieťahy v trvaní jedného roka a dvoch mesiacov, Nález Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 235/04-3, ktorým bolo sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie 30.000,- Sk za zbytočné prieťahy v trvaní jedného roka, Nález Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 347/05, ktorým bolo sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie 20.000,- Sk za zbytočné prieťahy v trvaní jedného roka a dvoch mesiacov, Nález Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 142/06-28, ktorým bolo sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie 10.000,- Sk za zbytočné prieťahy v trvaní jedného roka a ôsmich mesiacov, Nález Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 1187/06-40, ktorým bolo sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie 20.000,- Sk za zbytočné prieťahy v trvaní jedného roka a jedného mesiaca, Nález Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 110/04-55,

ktorým bolo sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie 20.000,- Sk za zbytočné prietahy v trvaní jedného roka a deviatich mesiacov, Nález Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 125/04-44, ktorým bolo sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie 20.000,- Sk za zbytočné prietahy v trvaní jedného roka a piatich mesiacov, Nález Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 229/04-52, ktorým bolo sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie 20.000,- Sk za zbytočné prietahy v trvaní jedného roka a troch mesiacov, Nález Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 21/05-30, ktorým bolo sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie 15.000,- Sk za zbytočné prietahy v trvaní jedného roka a troch mesiacov, Nález Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 190/05-36, ktorým bolo sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie 20.000,- Sk za zbytočné prietahy v trvaní jedného roka a štyroch mesiacov, Nález Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 301/05-38, ktorým bolo sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie 15.000,- Sk za zbytočné prietahy v trvaní jedného roka a jedného mesiaca, Nález Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 82/03-25, ktorým bolo sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie 15.000,- Sk za zbytočné prietahy v trvaní jedného roka a ôsmich mesiacov.

10. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovania, porušenia jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie vecí a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymożenie pohľadávky sumu: vo vzťahu k exekučnej veci Okresného súdu Svidník, v ktorej je ako povinný E. Y. 768,95 Eur, vo vzťahu k exekučnej veci Okresného súdu Svidník, v ktorej je ako povinný J. R. 1.003,14 Eur, vo vzťahu k exekučnej veci Okresného súdu Svidník, v ktorej je ako povinný E. M. 2.163,01 Eur, vo vzťahu k exekučnej veci Okresného súdu Svidník, v ktorej je ako povinná H. L. 1.484,42 Eur. Žalobca vo všetkých prípadoch uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,- Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu a to práve na základe skôr uvedenej doktríny Ústavného súdu, teda 660,- Eur za rok.

11. Žalobca postupoval podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žalôb na žiadosť pozitívne nereagoval.

12. Žalobca svoju žalobu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorú žiadal priznať ako odškodnenie za prietahy v exekučnom konaní Okresného súdu Svidník proti povinnému E. Y. doručil Okresnému súdu Svidník a vec bola vedená pod sp. zn. 7C 415/2012, žalobu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy za prietahy v exekučnom konaní Okresného súdu Svidník proti povinnému J. R. doručil Okresnému súdu Svidník a vec bola vedená pod sp. zn. 7C 414/2012, žalobu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy za prietahy v exekučnom konaní Okresného súdu Svidník proti povinnému E. M. doručil Okresnému súdu Svidník a vec bola vedená pod sp. zn. 7C 412/2012, žalobu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy za prietahy v exekučnom konaní Okresného súdu Svidník proti povinnej H. L. doručil Okresnému súdu Svidník a vec bola vedená pod sp. zn. 7C 411/2012.

13. Uznesením uvedeného súdu zo dňa 9.10.2012 č. k. 7C 406/2012-7 boli veci vedené pod sp. zn. 7C 406/2012 až sp. zn. 7C 415/2012, t. j. včítane veci sp. zn. 7C 415/2012, sp. zn. 7C 414/2012, sp. zn. 7C 412/2012 a sp. zn. 7C 411/2012 spojené na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 7C 406/2012.

14. Uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 18.10.2012 sp. zn. 19NcC 73/2012 boli sudcovia Okresného súdu Svidník vylúčení z prejednávania a rozhodovania vo veci sp. zn. 7C 406/2012 a vec na prejednanie a rozhodnutie bola prikázaná Okresnému súdu Bardejov, na ktorom bola zaregistrovaná pod sp. zn. 1C 258/2012.

15. Rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 16.1.2014 č. k. 1C 258/2012-54 bola vec v časti o zaplatenie majetkovej škody v sume 125,- Eur a nemajetkovej ujmy v sume 768,95 Eur vo vzťahu k exekúcii vedenej žalobcom voči povinnému E. Y., vec v časti o zaplatenie majetkovej škody v sume 125,- Eur a nemajetkovej ujmy v sume 1.003,14 Eur vo vzťahu k exekúcii vedenej žalobcom voči povinnému J. R., vec v časti o zaplatenie majetkovej škody v sume 125,- Eur a nemajetkovej ujmy v sume 2.163,01 Eur vo

vzťahu k exekúcii vedenej žalobcom voči povinnému E. M., vec v časti o zaplatenie majetkovej škody v sume 125,- Eur a nemajetkovej ujmy v sume 1.484,42 Eur vo vzťahu k exekúcii vedenej žalobcom voči povinnej H. L. vylúčil na samostatné konanie. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol (vec o náhradu majetkovej škody v sume 125,- Eur a nemajetkovej ujmy v sume 839,02 Eur vo vzťahu k

exekúcií vedenej žalobcom proti povinnej C. E. u Okresného súdu Svidník - EX 8904/2009, vec o náhradu majetkovej škody v sume 125,- Eur a nemajetkovej ujmy v sume 387,24 Eur vo vzťahu k exekúcií vedenej žalobcom proti povinnej B. F. u Okresného súdu Svidník - EX 393/2010, vec o náhradu majetkovej škody v sume 125,- Eur a nemajetkovej ujmy v sume 654,62 Eur vo vzťahu k exekúcií vedenej žalobcom proti povinnému E. R. u Okresného súdu Svidník - EX 8976/2009, vec o náhradu majetkovej škody v sume 125,- Eur a nemajetkovej ujmy v sume 1.137,75 Eur vo vzťahu k exekúcií vedenej žalobcom proti povinnej X. D. u Okresného súdu Svidník - EX 14654/2010, vec náhrady majetkovej škody v sume 125,04 Eur a nemajetkovej ujmy v sume 955,19 Eur vo vzťahu k exekúcií vedenej žalobcom proti povinnému E. R. u Okresného súdu Svidník - EX 2822/2011 a vec náhrady majetkovej škody v sume 125,- Eur a nemajetkovej ujmy 1.322,15 Eur vo vzťahu k exekúcií vedenej žalobcom proti povinnej Y. G. u Okresného súdu Prešov - EX 11520/2010).

16. Na odvolanie žalobcu proti uvedenému rozsudku Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 4.2.2015 č. k. 3Co 109/2014-87 napadnutý rozsudok potvrdil a konanie dňom 2.3.2015, kedy rozsudok Krajského súdu v Prešove sa stal právoplatným, sa skončilo.

17. Vec o vylúčenej časti bola zaregistrovaná pod sp. zn. 1C 211/2015. Predmetom tohto konania sú tak nároky žalobcu o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy vo vzťahu k exekúcií vedenej žalobcom voči povinným: E. Y., J. R., E. M. a H. L..

18. Žalovaná strana vo svojom písomnom stanovisku k žalobám žalobcu navrhuje tieto žaloby v celom rozsahu zamietnuť a to z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. Poukazuje na ustanovenie § 15 ods. 1 citovaného zákona a dodáva, že síce žalovaný jej dňa 23.4.2012 doručil prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.4.2012, vzhľadom však na skutočnosť, že žalovaný už dňa 27.9.2012 doručil súdu žaloby vo veci, je zrejmé, že žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Z citovaného zákonného ustanovenia v spojení s ustanovením § 16 ods. 4 toho istého zákona pritom vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti (doručenia na príslušný orgán) o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

19. Predbežné prerokovanie nároku je zákonom (§ 16 ods. 4 zákona č. 514/2013 Z.z.) ustanovenou podmienkou, aby o tomto nároku mohlo prebehnúť občianske súdne konanie. Preto má žalovaná zato, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Navyiac žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, čím zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Ministerstvo spravodlivosti SR ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z.z. preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný.

20. Podmienkou úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je zodpovednosť za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené súčasne tri všeobecné podmienky: 1./ nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, 2./ vznik škody, 3./ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

21. Nesprávny úradný postup zakladajúci zodpovednosť štátu za škodu, mal podľa žalobcu byť daný rozhodnutím súdov o poverení exekútora po 15-dňovej lehote, resp. zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 15-dňovej lehote a to s odkazom na ustanovenie § 44 ods. 2 exekučného poriadku i existenciou prietáhov v exekučných konaniach. Žalovaná v tomto smere poukazuje na judikatúru Ústavného súdu, najmä na rozhodnutie sp. zn. I. ÚS 16/02, v zmysle ktorej samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní.

22. Zo skutkových okolností týkajúcich sa rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Navyiac ak žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola na súd podaná po 1.6.2011, nárok žalobcu je už aj z tohto dôvodu neopodstatnený, lebo podľa ustanovenia § 44 ods. 2 v spojení s ustanovením § 41 ods. 2 písm. d/ exekučného poriadku v znení jeho novely vykonanej

zákonom č. 102/2011 Z.z. 15-dňová lehota na rozhodnutie neplatí, ak exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmliev nimi schválených. Pred dňom 1.6.2011 § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku znel u vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmliev nimi schválených. V samotnej dôvodovej správe, je k novelizovanému ustanoveniu § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul, osvedčila svojim autentickým výkladom aj Národná rada Slovenskej republiky ako zákonodarný zbor Slovenskej republiky. Skutočnosť, že sa do formulácie vložili slová „rozhodnutí rozhodcovských súdov“, predstavovala len explicitnejšie ujasnenie lítery zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. Argumentácia žalobcu je v interpretácii toho, čo zamýšľal zákonodarca, nefundovaná a nepravdivá a § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku sa správne aplikoval na rozhodcovské rozsudky aj pred dňom 1.6.2011.

23. Podľa žalovanej pokiaľ žalobca nesprávny úradný postup vidí v zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to po 15-dňovej lehote, takto formulovaný nesprávny úradný postup možno chápať dvoma spôsobmi: 1./ namietaným nesprávnym postupom môže byť samotný spôsob rozhodnutia - zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, 2./ skutočnosť, že k vydaniu rozhodnutia malo dôjsť po zákonom ustanovenej lehote.

24. Ak by nesprávnym úradným postupom malo byť zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na účely zákona č. 514/2003 Z.z., takto prípadne formulovaný postup, nemôže byť nesprávnym úradným postupom. Akýkoľvek postup súdu (zahrňujúci napríklad právne posúdenie veci, záver o tom, že je oprávnený preskúmať exekučný titul, zistenie skutkového stavu, výber, aplikácia a interpretácia zvolených právnych noriem na skutkový stav), ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť oným „nesprávnym úradným postupom“ na účely zákona č. 514/2003 Z.z. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je preto vylúčená.

25. Zo žalobcom tvrdených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Z ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. je totiž zrejmé, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto už právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. Táto podmienka nepochybne nie je v prípadoch zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená.

26. Pokiaľ žalobca namieta, že súdy žiadost' exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietli po 15-dňovej lehote, žalovaný udáva, že zo samotnej dikcie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia.

27. S poukazom na ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení účinnom od 1.1.2013) žalovaná má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup, ktorý by spočíval v existencii prietahov v žalobcom namietaných exekučných konaniach. Žalobca totiž nepreukázal, že by podal sťažnosť na prietahy, resp. žiadost' o prešetrenie vybavenia sťažnosti, že by existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, právoplatné rozhodnutie ESLP, či právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

28. Otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je pritom kompetentný preskúmať Ústavný súd. Žalovaná považuje za potrebné podotknúť, že podľa jej názoru efektívnosť a rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda príslušného súdu na podklade sťažnosti na prietahy.

29. V prípade, ak mala žalobcovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom, lehota na uplatnenie tohto nároku (premlčacia doba) uplynula najneskôr po troch rokoch od momentu uplynutia 15-dňovej lehote od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na uvedené žalovaná vznáša námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom

došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.4.2009 (t. j. tri roky pred dňom, kedy boli žalovanej doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku).

30. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je okrem iného nevyhnutné preukázať existenciu škody a jej výšku. Podľa názoru žalovanej žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické. Žalobca v žalobách neuvádza, či ním tvrdené vecné náklady predstavujú podľa §

17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Žalobcom v žalobách uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani za škodu, pod ktorou treba rozumieť zmenšenie majetku poškodeného, ani za ušlý majetkový prospech. Ak žalobca ako podstatné zložky vyčíslenej škody uvádza správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému a administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje a poštovné, potom žalovaná strana musí uviesť, že žalobca, vzhľadom na predmet svojej činnosti, ktorým okrem iného je aj poskytovanie spotrebiteľských úverov, k svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva informačný systém, ktorý poskytuje prehľad poskytnutých úverov. Takýto systém musel využívať nielen počas domnelých prieťahov, ale aj pred týmito obdobím, ako aj po ňom, nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcií, ale aj takých, pri ktorých žiadne exekúcie neboli, resp. boli, ale bez namietaných nedostatkov. Akákoľvek výška nákladov prevádzkovania na správu informačného systému vznikala žalobcovi bez ohľadu na tvrdené prieťahy a jej uplatnenie považuje žalovaná za účelové.

31. Rovnako tak a z už uvedených prevádzkových dôvodov žalobca musí udržiavať informačný systém na každodennej báze nehľadiac na prípadné exekučné konania, v dôsledku čoho z tohto dôvodu požadované náhrady paušálnych súm je nesprávne a účelové.

32. Paušálne sumy uplatňované na administratívne spracovanie urgencií exekučnému súdu a publikačné výdaje sa zasa javia ako neprímerané, okrem iného aj z dôvodu, že túto činnosť žalobca mohol vykonávať aj hospodárnejšie, napríklad elektronicky.

33. Na preukázanie vzniku škody a jej výšky je tak žalobca povinný produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Od povinností riadne preukázať vznik a výšku škody žalobcu neodbreňuje množstvo podaných žalôb, ťažkostí pri jej vyčíslení a preukázaní, ani ochrana osobných údajov, obchodného tajomstva, či dôverných informácií, teda skutočnosti, ktorými žalobca exemplárne nespĺnenie dôkaznej povinnosti odôvodňuje.

34. Na základe uvedeného je žalovaná toho názoru, že nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať žalobcovi materiálnu škodu tak, ako si ju žalobca uplatňuje v konaní, lebo žalobca nepreukázal vznik škody a ani jej výšku.

35. Zo žalobných návrhov žalobcu nevyplýva, a z toho dôvodu žalovaná nemá za preukázaný, tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Žalovaná považuje za krajne nesprávny spôsob určenia náhrady nemajetkovej ujmy percentuálnou čiastkou z tvrdenej skutočnej škody vychádzajúc pritom z paušálnej sumy 660,- Eur ako priemeru náhrad nemajetkovej ujmy podľa nálezov Ústavného súdu SR, na ktoré sa žalobca vo svojich žalobách odvoláva. Takýto spôsob určenia výšky nemajetkovej ujmy je nesprávny už aj s poukazom na žalobcom citované nálezy Ústavného súdu SR, z ktorých treba vyvodiť záver, že poskytovanie finančného zadostučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Každý prípad je osobitný a vychádzať z paušálnej sumy, ktorá musí byť priznaná za každý rok prieťahov, je nesprávna úvaha. Navyše pri rozhodovaní Ústavný súd SR vychádzal aj z významu sporu pre účastníka konania, na strane ktorého bolo porušené jeho ústavné právo podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. Vznik nemajetkovej ujmy je pritom u právnických a fyzických osôb odlišný, na čo poukazuje aj judikatúra súdov, napríklad Najvyšší súd ČR vo svojom rozsudku sp. zn. 30Cdo 675/2011.

36. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k žalobám žalobcu ďalej akcentuje na potrebu zohľadnenia ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ustanovenia § 17 ods. 2 a 3 zákona č. 514/2003 Z. z. V tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. Žalovaná v tejto súvislosti upozorňuje a ako prílohu vyjadrenia k žalobe dokladá list Európskej komisie, Generálneho

riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kbD (2010/1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi Slovenskej republiky pri Európskej únii, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami žalobcu dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, ako aj sťažnosti od slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov.

37. Je zrejmé, že žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konštatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopříjmových osôb.

38. Po aplikácii citovaných zákonných ustanovení a percepcii skutkových okolností tak, ako boli skôr opísané, podľa žalovanej nemožno dospieť k záveru o potrebe priznať žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch ani v prípade, ak by inak boli splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu.

39. Pre úspešné uplatnenie práva na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je nevyhnutné okrem existencie nesprávneho úradného postupu, resp. nezákonného rozhodnutia, vzniku škody či nemajetkovej ujmy, preukázať aj príčinnú súvislosť medzi týmito zložkami, ako to vyplýva z ustanovení § 5 ods. 1 a § 9 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z. z. Vychádzajúc pritom zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti, ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku, nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresných súdov.

40. Podľa ustanovenia § 19 ods. 1 zákona číslo 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

41. V prípade, ak mala žalobcovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v nerozhodnutí o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote, vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí 15-dňovej lehoty a v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a to po zákonom stanovenej lehote, lehota na uplatnenie tohto nároku (premlčacia doba) uplynula najneskôr po troch rokoch od momentu uplynutia 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

42. Vzhľadom na uvedené žalovaná vznáša námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.4.2009 (t. j. tri roky pred dňom, kedy boli žalovanej doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku).

43. Žaloby žalobcu boli súdu doručené dňa 27.9.2012. Dňom 30.6.2016 stratil účinnosť zákon č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok), ktorý upravoval postup súdu v Občianskom súdnom konaní a dňom 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej iba C.s.p.), ktorým sa upravuje postup súdu v civilnom sporovom konaní od 1.7.2016.

44. Podľa § 470 ods. 1, 2 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

45. Aj keď konanie vo veci bolo začaté pred 1.7.2016, na postup súdu v tomto konaní sa použijú už ustanovenia zákona č. 160/2015 Z.z. s tým, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom 1.7.2016, zostávajú zachované.

46. V súlade s ustanovením § 177 ods. 1 C.s.p. súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu a žalovanú.

47. Právnomu zástupcovi žalobcu predvolanie na pojednávanie bolo riadne doručené dňa 30.9.2016. Žalobca a jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili. Právny zástupca žalobcu na doručené predvolanie na pojednávanie reagoval elektronickým podaním dňa 7.11.2016, ktorým z dôvodov hospodárnosti požiadal o ospravedlnenie neúčasti žalobcu a jeho právneho zástupcu na pojednávaní s tým, že nežiada o odročenie pojednávania a súhlasí, aby sa pojednávanie otvorilo aj v jeho neprítomnosti.

48. Riadne a včas predvolanie na pojednávanie bolo doručené aj žalovanému, keď predvolanie prevzal dňa 3.10.2016. Žalovaná strana rovnako ako žalobca neúčast' na pojednávaní ospravedlnila a požiadala o prejednanie veci v jej neprítomnosti.

49. Predvolanie na pojednávanie právnomu zástupcovi žalobcu a prostredníctvom neho aj žalobcovi (§ 178 ods. 1 C.s.p.) i žalovanému bolo riadne a včas (§ 178 ods. 2 C.s.p.) doručené, žiadna zo strán nepožiadala o odročenie pojednávania, preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti strán konania a ich zástupcov (§ 180 C.s.p.).

50. Vzhľadom na neprítomnosť strán konania a ich zástupcov na pojednávaní, súd pri svojom meritórnom rozhodnutí vo veci vychádzal z tvrdení a stanovísk strán konania prezentovaných v ich písomných podaniach a z obsahu pripojených exekučných spisov.

51. Žalobca sa v konaní domáha dvoch právne samostatných nárokov spočívajúcich v náhrade materiálnej škody a náhrady nemajetkovej ujmy, ktorých skutkovým základom má byť nesprávny úradný postup súdov v exekučných konaniach začatých na návrh žalobcu. Právny základ svojich nárokov žalobca vidí predovšetkým v príslušných ustanoveniach zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).

52. Vzhľadom na skutkové tvrdenia a právne skutočnosti prezentované žalobcom v jeho žalobe, súd v zhode so žalobcom má zato, že ním žiadanú náhradu majetkovej škody i náhradu nemajetkovej ujmy treba posúdiť primárne podľa príslušných ustanovení zákona číslo 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení platnom v čase začatia exekučných konaní, na ktoré sa žalobca odvoláva a zákona číslo 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), rovnako v znení platnom v čase začatia exekučných konaní, v rámci ktorých podľa tvrdenia žalobcu malo dôjsť k omeškaniam (priet'ahom) súdov pri ich rozhodovaní o žiadostiach súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie začatých na návrh žalobcu ako oprávneného proti povinným E. Y., J. R., E. M. a H. L..

53. Vychádzajúc z vyjadrenia žalovanej strany k žalobám žalobcu, tento záver nespochybňuje ani samotná žalovaná strana, aj keď tvrdí, že z pohľadu právnej úpravy podľa citovaných zákonných ustanovení sú žaloby žalobcu, vzhľadom na ustanovenie § 15 ods. 1 zákona číslo 514/2003 Z.z. a § 16 ods. 4 citovaného zákona, podané bez predbežného prerokovania orgánom príslušným podľa § 4 ods. 1 písm. a/ toho istého zákona a teda podané predčasne a tiež nedôvodne.

54. Podľa § 1 zákona číslo 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení platnom v období od 1.1.2009 do 31.12.2012, t.j. v období začatia exekučných konaní, v ktorých podľa tvrdenia žalobcu malo dôjsť k nesprávnomu úradnému postupu súdov majúcejmu za následok vznik škody i vznik jeho nároku na náhradu nemajetkovej ujmy (súd pritom dodáva, že v znení ustanovení tohto zákona, v zmysle ktorých je treba nároky žalobcu posúdiť v rozhodnom období, t. j. v období od 1.1.2009 do 31.12.2012 k legislatívnym zmenám nedošlo), tento zákon upravuje:

a/ zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, b/ zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len „územná samospráva“) za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy, c/ predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

55. Podľa § 3 citovaného zákona štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a/ nezákonným rozhodnutím,

b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
d/ nesprávnym úradným postupom.
Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

56. Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak
1/ škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,
2/ škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
3/ škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

57. Podľa § 9 toho istého zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

58. Podľa § 15 zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

59. Podľa § 16 zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku.

60. Podľa § 17 zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na
a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
b/ závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
d/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.
Výška nemajetkovej ujmy spôsobenej rozhodnutiami uvedenými v § 7 a 8 je najmenej jedna tridsatina priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok, a to za každý, aj začatý deň pozbavenia osobnej slobody. V žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a pri uplatnení nároku na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku úhrady podľa odsekov 1 a 2. V žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a pri uplatnení nároku na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku úhrady podľa odsekov 1 a 2.

61. Podľa § 19 ods. 1 zákona právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

62. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení a vzhľadom na predmet konania tak, ako ho vymedzil žalobca vo svojej žalobe, konaniu na súde musí predchádzať predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom a to na základe písomnej žiadosti poškodeného (§ 15 zákona). Žalobca síce v podaných žalobách tvrdil, že žiadosti o predbežné prerokovanie jeho nároku

na náhradu škody na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona je príslušným orgánom, doručil, avšak ani na výzvu súdu dôkaz na svoje tvrdenie nepredložil. Napriek uvedenému súd o žalobcom uplatnených nárokoch konal a meritórne o nich rozhodol. Vychádzal totiž z oznámenia žalovaného v jeho písomnom stanovisku k žalobám žalobcu, podľa ktorého žalobca mu dňa 23.4.2012 doručil prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a aj keď od podania žiadosti žalobcom do uplatnenia si týchto nárokov žalobou na súde zrejme neuplynula zákonom stanovená šesťmesačná lehota na dobrovoľné uspokojenie nároku žalobcu príslušným orgánom (§ 16 ods. 1 zákona), načo vo svojom vyjadrení poukazuje aj žalovaná strana, nepovažoval nároky žalobcu na súde za predčasne uplatnené, ako to navrhuje žalovaná strana. Súd totiž nemá pochybnosti o tom, že žalobca žiadosti o predbežné prerokovanie svojich nárokov na náhradu škody príslušnému orgánu štátu, teda Ministerstvu spravodlivosti SR, doručil a ani pochybnosti o tom, že k dobrovoľnému uspokojeniu jeho nárokov nielen v zákonom vymedzenej lehote, ale ani potom nedôjde, o čom svedčí stanovisko Ministerstva spravodlivosti SR v konaní. Prípadný postup súdu podľa § 10 v spojení s § 161 C.s.p. sa za takého stavu javí ako nadmieru arbitrárny a tak konštatoval, že sú splnené procesné podmienky pre vecné prejednanie žalobcom uplatňovaných nárokov a meritórne rozhodnutie o nich.

63. Výkladom skôr citovaných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. v znení platnom v období od 1.1.2009 do 31.12.2012 je treba prijať záver prezentovaný aj žalovaným v jeho písomnom vyjadrení k veci a to, že základom vzniku nároku na náhradu škody spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci sú tri základné podmienky, ktoré musia byť splnené súčasne: 1/ nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci alebo jeho nezákonné rozhodnutie, 2/ vznik škody, 3/ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom, resp. nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou.

64. Žalobca nesprávny úradný postup súdov vidí s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v rozhodnutí o poverení exekútora na vykonanie exekúcie po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti.

65. Podľa § 41 ods. 1, 2 Exekučného poriadku v znení platnom od 1.7.2010 do 31.5.2011, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- a) rozhodnutí orgánov Európskej únie,
- b) rozhodnutí osvedčených ako európsky exekučný titul,
- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených,
- e) osvedčení o dedičstve, vykonateľných rozhodnutí bývalých štátnych notárstiev a dohôd nimi schválených,
- f) vykonateľných rozhodnutí orgánov verejnej správy a územnej samosprávy vrátane blokov na pokutu nezaplatenú na mieste,
- g) platobných výmerov, výkazov nedoplatkov vo veciach daní a poplatkov, ako aj zmierov schválených týmito orgánmi,
- h) vykonateľných rozhodnutí a výkazov nedoplatkov vo veciach sociálneho zabezpečenia, sociálneho poistenia, starobného dôchodkového sporenia, a vo veciach verejného zdravotného poistenia,
- i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon,
- j) dokladov vydaných podľa právneho predpisu platného v inom členskom štáte Európskej únie, ak ide o vymáhanie pohľadávky podľa osobitného predpisu.

66. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení platnom v rovnakom období, t. j. v období od 1.7.2010 do 31.5.2011, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

67. Aj keď žalobca exekučné konania, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu označil iba identifikačnými znakmi, pod ktorými sú vedené v evidencii exekútora a nie spôsobom v zmysle ich evidencie v súdnych registroch, súdu sa tieto súdne konania podarilo identifikovať. Zistil tak, že exekučné konanie žalobcom označené číslom EX 4415/2009 proti povinnému E. Y. je vedené u Okresného súdu Svidník pod sp. zn. 3Er 386/2009, konanie žalobcom označené číslom EX 6831/2009 proti povinnému Pavlovi Sivákovi je vedené u Okresného súdu Svidník pod sp. zn. 18Er 544/2010, konanie žalobcom označené číslom EX 4420/2009 proti povinnému E. M. je vedené u Okresného súdu Svidník pod sp. zn. 7Er 298/2009, konanie žalobcom označené číslom EX 1898/2010 proti povinnej H. L. je vedené u Okresného súdu Svidník pod sp. zn. 4Er 302/2010.

68. Zo spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 3Er 386/2009 (EX 4415/2009) vyplýva, že dňa 24.7.2009 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý doručil Okresnému súdu Svidník písomnú žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, z obsahu ktorej vyplýva, že v súlade s ustanovením § 44 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej iba Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov súdny exekútor žiada súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. k.: SR 01075/09 vydaný dňa 19.5.2009 Slovenskou rozhodcovskou, a.s. a ktorý sa stal dňa 1.6.2009 právoplatným a dňa 4.6.2009 vykonateľným a zápisnice spísanej pred súdnym exekútorom dňa 25.6.2009 vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava (žalobca) proti povinnému E. Y., pre vymoženie 864,36 Eur istiny s príslušenstvom. Okresný súd Svidník uznesením zo dňa 29.3.2010 č. k. 3Er 386/2009-11 exekučné konanie zastavil. Rozhodnutie exekučného súdu o žiadosti exekútora doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť.

69. Zo spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 2Er 541/2009 (EX 6831/2009) vyplýva, že dňa 17.9.2009 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý doručil Okresnému súdu Svidník písomnú žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, z obsahu ktorej vyplýva, že v súlade s ustanovením § 44 Exekučného poriadku súdny exekútor žiada súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. k.: SR 02633 vydaný dňa 27.5.2009 Slovenskou rozhodcovskou, a.s. a ktorý sa stal dňa 6.7.2009 právoplatným a dňa 9.7.2009 vykonateľným a zápisnice spísanej pred súdnym exekútorom dňa 4.8.2009 vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava (žalobca) proti povinnému R. J., pre vymoženie 272,46 Eur istiny s príslušenstvom. Okresný súd Svidník uznesením zo dňa 19.10.2010 č.k. 2Er 541/2009-17, ktoré sa stalo dňa 2.6.2011 právoplatným, exekučné konanie zastavil.

70. Zo spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 7Er 298/2009 (EX 4420/2009) vyplýva, že dňa 24.7.2009 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý doručil Okresnému súdu Svidník písomnú žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, z obsahu ktorej vyplýva, že v súlade s ustanovením § 44 Exekučného poriadku súdny exekútor žiada súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. k.: SR 14138/08 vydaný dňa 13.5.2009 Slovenskou rozhodcovskou, a.s. a ktorý sa stal dňa 1.6.2009 právoplatným a dňa 4.6.2009 vykonateľným a zápisnice spísanej pred súdnym exekútorom dňa 25.6.2009 vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava (žalobca) proti povinnému M. E., pre vymoženie 280,17 Eur istiny s príslušenstvom. Okresný súd Svidník uznesením zo dňa 16.8.2012 č.k. 7Er 298/2009-17, ktoré sa stalo dňa 15.10.2014 právoplatným, žiadosť súdneho exekútora, s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 1, 2 Exekučného poriadku, ustanovenie § 52 a násl. Občianskeho zákonníka i niektoré ustanovenia Smernice, zamietol.

71. Zo spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 4Er 302/2010 (EX 1898/10) vyplýva, že dňa 28.4.2010 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý doručil Okresnému súdu Svidník písomnú žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, z obsahu ktorej vyplýva, že v súlade s ustanovením § 44 Exekučného poriadku súdny exekútor žiada súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č.k.: SR 12318/09 vydaný dňa 6.10.2009 a ktorý sa stal právoplatným dňa 23.11.2009 a vykonateľným dňa 26.11.2009 a zápisnice spísanej pred súdnym exekútorom dňa 9.3.2010 vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava (žalobca) proti povinnej L. H., pre vymoženie 991,13 Eur istiny s príslušenstvom. Okresný súd Svidník uznesením zo dňa 11.5.2012 č.k. 4Er 302/2010-16, ktoré sa stalo dňa 20.6.2012 právoplatným, žiadosť súdneho exekútora, s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 1, 2 Exekučného poriadku, ustanovenie § 52 a násl. Občianskeho zákonníka i niektoré ustanovenia Smernice, zamietol.

72. Je nutné prisvedčiť žalobcovi, pokiaľ tvrdí, že v týchto exekučných veciach súdy o žiadosti súdneho exekútora o poverenie na vykonanie exekúcie nerozhodli v lehote 15 dní od jej doručenia, keď v exekučnej veci Okresného súdu Svidník sp. zn. 3Er 386/2009 (v evidencii exekútora ako EX 4415/2009) proti povinnému E. Y. bolo súdom rozhodnuté zastavením exekúcie dňa 29.3.2010, teda po 248 dňoch od doručenia žiadosti, v exekučnej veci Okresného súdu Svidník sp. zn. 2Er 541/2009 (EX 6831/2009) proti povinnému Pavlovi Sivákovi bolo súdom rozhodnuté zastavením exekúcie dňa 19.10.2010, teda po 397 dňoch od doručenia žiadosti, v exekučnej veci Okresného súdu Svidník sp. zn. 7Er 298/2009 (EX 4420/2009) proti povinnému E. M. bolo súdom rozhodnuté zamietnutím žiadosti dňa 16.8.2012, teda po 1138 dňoch od doručenia žiadosti a v exekučnej veci Okresného súdu Svidník sp. zn. 4Er 302/2010 (EX 1892/2010) proti povinnej H. L.L. bolo súdom rozhodnuté zamietnutím žiadosti 11.5.2012, teda po 744 dňoch od doručenia žiadosti.

73. Na strane druhej ale nie je možné prisvedčiť záveru žalobcu, podľa ktorého súdy tak konali v rozpore s už citovaným ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, čím z ich strany došlo k nesprávnemu úradnému postupu.

74. Exekučným titulom pre nariadenie exekúcie v skôr označených exekučných veciach boli rozhodcovské rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. V zmysle ustálenej judikatúry slovenských súdov, súd má povinnosť aj v rámci exekučného konania preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku i prípadnú nekalú povahu rozhodcovskej doložky a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú procesné pravidlá (pozri uznesenie Ústavného súdu SR z 3. marca 2011 č. k. IV. ÚS 60/2011-13, uznesenie Najvyššieho súdu SR z 13. októbra 2011 sp. zn. 3Cdo 146/2011 a iné). Nakoniec tento imperatívny príkaz súdom dáva aj ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, na ktoré sa odvoláva aj samotný žalobca. Podľa žalobcu však v prípade rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu, súd bol tak povinný urobiť v tomto ustanovení určenej lehote 15-tich dní od doručenia žiadosti exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v rámci ktorej lehoty bol povinný o žiadosti aj rozhodnúť. S týmto záverom žalobcu však nie je možné súhlasiť.

75. Exekučný poriadok v znení platnom do 1.6.2011 ukladal vo všeobecnosti súdom povinnosť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnúť v lehote do 15 dní od doručenia žiadosti exekútora o vykonanie exekúcie s výnimkou ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ (§ 44 ods. 2 exekučného poriadku v znení do 1.6.2011).

76. Podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ exekučného poriadku podľa tohto zákona možno vykonať exekúcie aj na podklade:

c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,

d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmirov nimi schválených.

77. Ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku v znení platnom do 1.6.2011, t. j. do účinnosti zákona č. 102/2011 Z.z., ktorým došlo okrem iného aj k zmene ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d/ exekučného poriadku a podľa ktorého lehota 15 dní neplatí v prípade ak exekučným titulom na vykonanie exekúcie by bolo vykonateľné rozhodnutie rozhodcovskej komisie a zmirov takouto komisiou schválený, navonok nabáda k záveru použitému aj žalobcom, že výnimka z tam uvedenej lehoty sa nevzťahuje na prípady exekučných konaní začatých do 1.6.2011, ako tomu je v súdom prípade, v ktorých exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok. V skutočnosti je však tento názor nesprávny a nakoniec aj v zrejmom rozpore so zámerom zákonodarcu ako to možno usúdiť z prijatia novely Exekučného poriadku už spomínaným zákonom č. 102/2011 Z.z.

78. Samotná súdna prax sa totiž v absolútnej prevahe prípadov priklonila k záveru, že aj v období pred 1.6.2011 sa výnimka z 15-dňovej lehoty podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vzťahuje nielen na prípady, keď exekučným titulom má byť rozhodnutie rozhodcovských komisií a nimi schválené zmiery, ale tiež na prípady, keď exekučným titulom má byť rozhodcovský rozsudok. Predmetom rozhodcovských rozsudkov ako exekučných titulov sú v absolútnej väčšine totiž práva a povinnosti zo spotrebiteľských zmlúv a je v súlade so základnými princípmi demokratickej spoločnosti takéto rozsudky podrobiť dôslednej kontrole všeobecnými súdmi, v rámci ktorej je nutné zhodnotiť podmienky, za ktorých boli tieto

zmluvy uzavreté a z úradnej povinnosti posúdiť, či vo vzťahu k spotrebiteľovi nešlo o podmienky nekalé i v prípade potreby spotrebiteľovi poskytnúť účinnú ochranu.

79. V tomto kontexte súd považuje za potrebné poukázať aj na Smernicu Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá do právneho poriadku Slovenskej republiky bola prebratá zákonom číslo 150/2004 Z.z. ale aj na viaceré rozhodnutia Európskeho súdneho dvora (napríklad rozsudok zo dňa 27.6.2000 vo veci C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98 *Oceáno Grupo Editorial SA verus Roció Munciano Quintero a Salvat Editores SA verus José M. Sánchez, León Prades, JOse Luis Copano Badillo, Mohamed Benoane a Emillio Viñas Felin*).

80. Prax pritom ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou možnosti súdov objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok. Podľa názoru súdu zákonodarca ani v prípade úpravy ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku v znení do 1.6.2011 nemal v úmysle zavedením lehoty na rozhodnutie súdu o žiadosti exekútora o poverenie na vykonanie exekúcie do ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, vytvárať prekážku možnosti súdu podrobiť v rámci exekučného konania dôslednej kontrole rozhodcovské rozsudky a to aj z pohľadu citovanej Smernice, pokiaľ do znenia ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku v znení do 1.6.2011 výslovne neuviedol „rozhodcovského rozsudku“, čoho dôkazom je dôvodová správa k novelizovanému ustanoveniu § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, podľa ktorej správnosť aplikácie tohto ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojim autentickým výkladom aj Národná rada Slovenskej republiky ako zákonodarný zbor SR. Ak novelizované ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku bolo s účinnosťou od 1.6.2011 doplnené slovami „rozhodnutí rozhodcovských súdov“, išlo iba o explicitnejšie vyjadrenie skutočného zámeru zákonodarcu.

81. Navyiac podľa ustálenej súdnej praxe lehota určená v ustanovení § 44 ods. 2 Exekučného poriadku sa vzťahuje iba na prípady, keď súd po preskúmaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu nezistí ich rozpor so zákonom a poverenie na vykonanie exekúcie exekútorovi udelí. V opačnom prípade, ak rozpor so zákonom zistí a žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietne, 15-dňová lehota na rozhodnutie súdu neplatí. V súdnom prípade súdy po preskúmaní žiadosti exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu zistili ich rozpor so zákonom a žiadosť exekútora uznesením zamietol (veci Okresného súdu Svidník sp. zn. 7Er 298/2009 proti povinnému E.Á. M. a sp. zn. 4Er 302/2010 proti povinnej H. L.), resp. exekučné konanie zastavil (veci Okresného súdu Svidník sp. zn. 3Er 386/2009 proti povinnému E. Y. a sp. zn. 2Er 541/2009 proti povinnému J. R.). Rozpor vo všetkých prípadoch exekučného titulu so zákonom pritom nemožno v tomto konaní spochybňovať, aj keď niektoré uznesenia súdu o zamietnutí žiadosti exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, resp. uznesenie o zastavení exekúcie, ešte nenadobudli právoplatnosť.

82. Vzhľadom na uvedené súdu nezostalo nič iné, než konštatovať, že nesprávny úradný postup súdov, ktorého základom by bolo porušenie zákonom stanovenej lehoty na rozhodnutie o žiadostiach exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veciach Okresného súdu Svidník sp. zn. 3Er 386/2009 (EX 4415/2009), sp. zn. 2Er 541/2009 (EX 6831/2009), sp. zn. 7Er 298/2009 (EX 4420/2009) a sp. zn. 4Er 302/2010 (EX 1898/2010) nezistil.

83. V predchádzajúcej časti citované ustanovenie § 9 zákona číslo 514/2003 Z.z. pod nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, ktorým nesporne všeobecný súd je, zaraďuje tiež jeho nečinnosť pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

84. Nemôže byť sporu o tom, že vo všetkých prípadoch exekučného konania, vo vzťahu ku ktorým žalobca tvrdí nesprávny úradný postup, z ktorého odvodzuje v tomto konaní posudzované nároky na náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy, konkrétne Okresný súd Svidník vo veciach sp. zn. 3Er 386/2009, sp. zn. 2Er 541/2009, sp. zn. 7Er 298/2009 a sp. zn. 4Er 302/2010, bol po dlhšiu dobu nečinný a o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol po dlhšom čase tak, ako to tvrdí žalobca v žalobe. Túto nečinnosť súdu žalobca hodnotí ako prietahy v konaní a tým aj ako nesprávny úradný postup zakladajúci jeho nárok na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

85. Žalobca svojich nárokov na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy sa domáha z titulu zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, ku ktorému malo dôjsť v období od 24.7.2009, kedy súdny exekútor doručil na súd prvú žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 16.8.2012, kedy súd meritórne rozhodol o žiadosti exekútora v poslednej veci. Pri posudzovaní žalobcom uplatňovaných nárokov tak nesprávny úradný postup súdov, ako základu týchto nárokov, nemožno vychádzať z dikcie ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2013, ako to navrhuje žalovaná vo svojom písomnom stanovisku k žalobám žalobcu. Na druhej strane však nič súdu nebráni text citovaného zákonného ustanovenia brať ako inšpiráciu pri výklade textu ustanovenia § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. v znení do 1.1.2013, ktorý je treba použiť pri posudzovaní žalobcom vytýkaného nesprávneho úradného postupu a v konečnom dôsledku aj existencie ním uplatňovaných nárokov. Takýto postup súd aj nakoniec v tomto konaní zvolil.

86. Niet sporu o tom, že vychádzajúc z ustanovenia § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. za nesprávny úradný postup sa považuje aj nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

87. Žalobca v žalobe tvrdí, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučnom konaní a prinútil súdy k vydaniu rozhodnutia. Za tým účelom mal v dňoch 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010, 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 súdom adresovať žiadosti o podanie informácie o stave konania i sťažnosti. Žalobca však na svoje tvrdenia spolu so žalobou nepredložil žiadne dôkazy a neurobil tak ani v priebehu konania na výzvu súdu. Súdu tak nezostalo nič iné, než konštatovať, že žalobca takýmito dôkazmi nedisponuje, pričom navyše musí konštatovať, že ani jeho samotné tvrdenia nie je možné priradiť k tej ktorej konkrétnej veci, lebo neobsahujú také skutočnosti, za pomoci ktorých by bolo možné určiť konkrétne konanie, ktorého by sa také podanie žalobcu týkalo.

88. Pre súd v tomto konaní tak vyvstala otázka, či sám z úradnej moci môže hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prietahov. Pri odpovedi na túto otázku je podľa názoru súdu treba použiť práve terajšie znenie ustanovenia § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., t. j. jeho text v znení po 1.1.2013, ktoré bolo uvedené zákonom č. 412/2012 Z.z. ako interpretačné pravidlo. Nemožno totiž vylúčiť, že práve záporná odpoveď na túto otázku viedla zákonodarcu k takto explicitne vyjadrenému rámcu podkladov, z ktorých je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch.

89. Podľa názoru súdu aj pri posudzovaní konania súdu, ku ktorému došlo do 1.1.2013 a ktoré by sa mohlo posudzovať ako nesprávny úradný postup podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. v znení do 1.1.2013 je nutné vychádzať zo záveru, že všeobecný súd v konaní o zodpovednosti štátu za škodu vzniknutú nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci nie je oprávnený sám hodnotiť postup iného súdu nielen z hľadiska existencie zbytočných prietahov, ale tiež z hľadiska prípadného porušenia povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v ustanovenej lehote. Iné než toto stanovisko by viedlo k absurdnému záveru, že všeobecné súdy by preskúmali postup iných všeobecných súdov a to aj súdov vyššieho stupňa (krajských súdov a Najvyššieho súdu SR), pričom postup krajských súdov a Najvyššieho súdu by tak preskúmal okresný súd, lebo v prvom stupni v takýchto sporoch o náhradu škody konajú okresné súdy. Postup súdu vyššieho stupňa by tak preskúmal súd nižšieho stupňa, čo je zjavne absurdné.

90. V tomto smere súd v zhode so žalovanou stranou pre podporu tejto argumentácie poukazuje na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR a ustanovenie § 53 ods. 1 zákona č. 38/1993 Zb. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, z ktorého vyplýva, že ústavnú sťažnosť môže podať fyzická alebo právnická osoba iba v prípade, ak využije všetky opravné a iné účinné právne prostriedky pre ochranu svojich základných práv a slobôd a tak pokiaľ by bolo možné konštatovať existenciu prietahov a nahradiť nemajetkovú ujmu na základe rozhodnutia všeobecného súdu podľa zákona č. 514/2003 Z.z., Ústavný súd by o takomto nároku nemohol konať, pokiaľ by sa fyzická alebo právnická osoba ešte predtým neúspešne nedomáhala tohto nároku podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Vzhľadom však na rozhodovaciu prax Ústavného súdu, ktorý sám skúma porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a finančné zadostučinenie priznáva bez skúmania,

či bol nárok predtým uplatnený podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je zrejmé, že všeobecný súd nemôže konštatovať prieťahy v konaní a priznať za ne náhradu majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy.

91. Vzhľadom na uvedené súd má zato, že aj podľa právneho stavu platného pred 1.1.2013 a pri aplikácii ustanovenia § 9 ods. 1 v znení do účinnosti zákona č. 412/2012 Z.z., t. j. v znení do 1.1.2013 pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch možno vychádzať iba z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

92. Žalobca dôkaz o tom, že v konaniach Okresného súdu Svidník sp. zn. 3Er 386/2009, sp. zn. 2Er 541/2009, sp. zn. 7Er 298/2009 a sp. zn. 4Er 302/2010 došlo k nesprávnemu úradnému postupu spočívajúcejmu v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej dobe, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch nielenže nepredložil, ale ani len neoznačil, preto súd nemohol konštatovať existenciu prieťahov v označených konaniach súdov.

93. Súd už v predchádzajúcej časti dôvodov tohto rozsudku konštatoval, že pre zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci podľa zákona číslo 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sa vyžaduje súčasné splnenie troch všeobecných podmienok, medzi inými aj zistenie nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu. Žalobca ako dôvod zodpovednosti štátu netvrdil nezákonné rozhodnutie, preto súd v tomto konaní ani nezisťoval, či takáto podmienka zodpovednosti štátu je daná.

94. Tvrdil ale, že štát zodpovedá za škodu, lebo vo viackrát označených exekučných konaniach došlo zo strany súdov k nesprávnemu úradnému postupu. Ako však vyplýva zo skôr uvedeného nesprávny úradný postup súdov konštatovať nemožno, v dôsledku čoho nebolo v konaní preukázané splnenie jednej z troch podmienok zodpovednosti štátu za prípadnú škodu, ktorá mala žalobcovi vzniknúť.

95. Nesplnením čo len jednej podmienky podmieňujúcej zodpovednosť štátu za škodu nemožno zodpovednosť štátu vyvodiť. Už aj z tohto dôvodu žalobu žalobcu je treba ako nedôvodnú zamietnuť. Pri nedostatku zodpovednosti štátu za škodu, nemožno sa totiž úspešne domáhať v zmysle už citovaných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. ani náhrady škody rovnako ako ani náhrady nemajetkovej ujmy.

96. Vzhľadom na uvedené súd preto nepovažuje za účelné sa podrobne zaoberať ďalšími podmienkami, ktoré tvoria základ zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. tak, ako boli vymedzené v predchádzajúcej časti dôvodov tohto rozsudku, teda existenciou škody na strane žalobcu a príčinnou súvislosťou medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Iba pre úplnosť súd dodáva, že v konaní žalobca neunesol dôkazné bremeno ani čo do preukázania vzniku škody a jej výšky.

97. Žalobca škodu na svojej strane vidí v rovine majetkovej škody, ktorá mu mala vzniknúť účelne vynaloženými nákladmi spojenými s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. V tomto období mal na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca informačného systému vynaložiť v každej veci sumu 70,- Eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,- Eur a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,- Eur. Vplyvom nesústredenej činnosti exekučných súdov mu tak mala vzniknúť materiálna škoda v každej jednej veci vo výške po 125,- Eur.

98. Žalobca majetkovú škodu tak vidí v zmenšení svojho majetku, lebo podľa žalobcu musel časť svojho majetku vynaložiť na úhradu nákladov, ktoré, opäť podľa žalobcu, by mu neboli vznikli, nebyť nesprávneho úradného postupu exekučných súdov. S týmto záverom žalobcu nie je možné súhlasiť.

99. Predovšetkým je v tejto súvislosti nutné uviesť, že žalobca ako obchodná spoločnosť poskytuje úvery fyzickým a právnickým osobám a táto činnosť tvorí základ jeho podnikania, ako to vyplýva aj zo zápisu v obchodnom registri. Nakoniec táto skutočnosť vyplýva aj z okolností prípadov tvoriacich predmet tohto sporu. Pre žalobcu je tak nevyhnutnou požiadavkou vlastníť a udržiavať informačný systém, pomocou ktorého túto podnikateľskú činnosť riadi a kontroluje, v dôsledku čoho mu nezávisle na rozhodovacej činnosti súdov, včítane ich rozhodovacej činnosti v exekučných veciach i dĺžky takejto činnosti, vznikajú náklady na získanie takého systému, jeho údržbu i obsluhu. Bez precíznej individualizácie prípadných navyše nákladov vzniknutých v súvislosti s dĺžkou konania súdov v exekučných veciach, preto nie je možné určiť, že žalobcovi takéto „naviac náklady“ oproti obvyklým nákladom vznikli a ani ich výšku. Pre tento účel je absolútne nepostačujúce paušálne žiadať rovnaké sumy v každej veci a to už aj vzhľadom na rozdielny čas, ktorý v tej - ktorej exekučnej veci uplynul od podania žiadosti exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po rozhodnutie o tejto žiadosti.

100. Vo vzťahu k tej časti škody, ktorá žalobcovi mala vzniknúť ako náklad na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde je nutné navyše uviesť, že vychádzajúc zo zoznamu podaní uvedených žalobcom na dôkaz jeho úsilia o vecný posun v exekučných konaniach a urýchlenie rozhodnutia, prevažná časť písomných urgencií mala byť vykonaná v roku 2009 a prvom polroku 2010, teda jednak v období pred podaním žiadosti exekútora v exekučných veciach súvisiacich s predmetom konania v tejto veci, alebo krátko po ich podaní, kedy ešte ani objektívne prieťahy neboli, keď prvá žiadosť súdneho exekútora bola v týchto veciach súdu doručená dňa 24.7.2009 (žalobca v žalobách pritom uvádza podania aj zo dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010) a tak ak aj žalobcom tvrdené náklady boli ním vynaložené, stalo sa tak v súvislosti s inými vecami než s vecami súvisiacimi s týmto predmetom konania.

101. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že žalobca vznik a výšku škody nepreukázal.

102. Z dôvodu, že nebol v konaní preukázaný nesprávny úradný postup súdov a ani vznik škody, je bezpredmetné sa v dôvodoch tohto rozsudku zaoberať príčinnou súvislosťou medzi nesprávnym úradným postupom a škodou.

103. Rovnako tak bezpredmetným sa javí zaoberať žalovanou stranou vznesenou námietkou premičania nároku žalobcu, lebo námietka by mohla byť právne relevantná iba v prípade danosti nároku žalobcu na náhradu škody a za podmienky, že žiadosť exekútora o vykonanie exekúcie, by bola súdu doručená pred 23.4.2009, čo v posudzovaných prípadoch naplnené nie je.

104. Žalobca okrem náhrady majetkovej škody sa v konaní domáha aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch dôvodiac, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

105. Samotný žalobca základ svojho nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vidí v nesprávnom úradnom postupe exekučných súdov. Súd v zhode so žalovaným má zato, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy by bolo žalobcovi možné priznať iba v prípade, ak by v konaní bol preukázaný nesprávny úradný postup súdov. Súd však už v predchádzajúcej časti rozsudku judikoval, že nesprávny úradný postup súdov v exekučných konaniach preukázaný nebol (podrobnejšie viď časť rozsudku zaoberajúcou sa touto otázkou), v dôsledku čoho žalobcovi nemohol vzniknúť nielen nárok na náhradu majetkovej škody, ale ani nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle ustanovenia § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. Vzhľadom na toto konštatovanie súd považuje za neúčelné sa bližšie zaoberať podmienkami vzniku tohto nároku v zmysle príslušnej právnej úpravy, najmä ustanovenia § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. ani jej výškou v zmysle ustanovenia § 17 ods. 3 citovaného zákona.

106. Vychádzajúc z uvedeného súd ustálil, že žalobca v konaní nepreukázal dôvodnosť svojich žalôb, o ktorých konanie bolo rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 16.1.2014 č. k. 1C 258/2012-54 vylúčené na samostatné konanie a preto jeho žaloby ako nedôvodné zamietol.

107. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 C.s.p. Žalovaný bol v spore v celom rozsahu úspešný, preto mu súd priznal voči neúspešnému žalobcovi, náhradu trov konania v plnom rozsahu.

108. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).